

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. EVF. 87. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

KEDD, 1953. ÁPRILIS 14.

A boldog jövő programja

Milliókat tölt el mérhetetlen nemzeti büszkeséggel a Magyar Függetlenségi Népront vasárnap nyilvánosságra hozott választási felhívása. Ezt a dokumentumot népünk történelmének aranyoldalára jegyzik be, mint a béke, a munka, a jólét és a felemelkedés programját. Nincs még egy évli-zede annak, hogy a második világ-háború szörnyű pusztítása közepette a magyar nép többsége kétségbeesve kérdezte: elvész ez a nemzet? Csak a nép legjobbjai, a kommunis-ták tudták és hirdették: csak az a nép vész el, amelyik örökre lemond a szabadságért, a függetlenségért, az életért folyó harcról. A győzelmes szovjet nép nemcsak a pusztát életé adta vissza nemzetünknek, de a szabadság nyolc évének minden napjában tanított és tanít ma is bennünket arra, hogyan lehet egy kis nép nagy-gyá.

Évek számával mérve, röpke idő, ami 1945. április 4-6 óta napjaink-ig eltelt. De az időt nemcsak az órák és évek, hanem az alkotások is mérik. Magyar népünk szorgalmas, áldozatos, küzdelmes munkával, nehéz harcokban, a szabad nemzetek erős bástyájává, nagy nemzeté lett. „Magyarország a hárommillió koldus, a népyomor, a gazdasági és kulturális elmaradottság országából élenjáró orszá-gá lett, — mondja a Magyar Függetlenségi Népront választási felhívása — amelynek gazdája a szocializmust építő dolgozó nép. A tegnap még gondoktól üzött ma-gyar nép nem reszelt többé a be-téző talatért, nem ismeri többé a féltelmet a bizonytalan jövőtől, nyugodtan néz a holnap elé.” Ennek a megtett útnak eredményeiről ad számot a Magyar Függetlenségi Népront választási felhívása és egyben arról is, hogy nemcsak tel-jesítette, hanem idelölött teljesítette mindazokat a vállalásokat, amelyekhez a népront négy évvel ezelőtt, 1949-es választások alkalmával, a magyar nép jóváhagyását kérte. Azt vállaltuk, hogy öt esztendő alatt 35 milliárdot fektetünk be a népgazdaságba és már az öt éves terv három esztendőjé-ben 40 milliárdot ruháztunk be. Az öt éves tervünk már az öt éves terv harmadik esztendőjében elérte a másfélmillió tonnát, szén-termelésünk túlhaladta a 18 millió tonnát, villamosenergia-termelésünk elérte a 4,2 milliárd kilowatt-órát. Iparunk munkásszáma 300 ezerrel nőtt, nem öt, hanem három év alatt. Magyarországon a munkanélküliség örökre a múlté. Akkor értük el ezeket a nagyszerű eredményeket, amikor nap, mint nap hirt kapunk a tőkés országok-ban állandóan növekvő munkanél-küliségről; akkor, amikor hirt kapunk arról, hogy az Egyesült Államokban a Ford Motorgyár a napokban is 45 ezer munkást bo-szátott el.

Még emlékezünk azokra az időkre, amikor a multban a hordószó-mokok fű-fát ígértek. Népünk csak a felszaba-dulás óta bizik a vezetők szavaiban, mert tudja, hogy a mi orszá-gunkban a szó és tett egybe esik. Amit pártunk mond — az fogada-lom és rá, mint a közziklára épít-keztünk.

Négy évvel ezelőtt a vásárhelyi választói nagygyűlésen Révai elv-társ a népront nevében írt Csongrád megyének. Négy év múl-tán Hódmezővásárhelyen, Makó, Szenté iparosodó városok. Az egészségvédelem, a szociális bi-ztosítást az ígérethez híven soha nem ismert méretekben teljesítette ki népi demokráciánk. Hazánk ma minden dolgozó ember számára a korlátlan lehetőségek országá lett. Mindezt az egyszerű ma-gyar dolgozó emberek millióinak szorgalmas munkája révén érték el; annak eredményeként, hogy dolgozó népünk egységesen követ-te a harcokban edzett magyar munkásszót, a Magyar Dolgo-zók Pártját és szereteti Rákosi Mátyás elvtársunkat.

Május 17-én a Magyar Függetlenségi Népront a magyar nép helyeslését kéri az öt éves terv be-fejezésére. Az első öt éves terv

végére befejeződik az új üzemóri-ás, a Sztálin Vasmű építése; új-jáalakítjuk a Diósgyőri Kohászati Műveket, amelyek egymagukban több acélt adnak majd, mint amennyit a régi Magyarország összes ko-hászati üzemei termeltek. Műkö-désbe lépnek a Sajómenti Vegyi-művek, a Borsói Koksizolomű, a Borsói Hőerőmű, a Keletmagyar-orrszági Golyócsapágygyár, a He-lyőcsabai Cementgyár, a Szolnoki Szalmacellulózé-gyár. Elkészül a tiszalöki duzzasztómű, erőmű és a keleti hajózháló főcsatorna. Megépül országunk büszkesége, a szocialista Sztálinváros; az új nagy bányaváros, a szocialista Komló; megnyílik a budapesti Népstadion. De lerakjuk a szocializmus alap-jait a mezőgazdaságban is. Népi demokráciánk a mezőgazdaság szocialista fejlődését továbbra is tel-jes erővel támogatja, amelynek bizonyossága az 50 új kombájn, amely ebben az évben a megye gép-állomása kapnak; a termelőszo-vetkezetekben és állami gazdaságok-ban folyó sok-sok milliós építke-zés. A mezőgazdaság szocialista útja a dolgozó parasztság számára a jómód, a kultúralt emberi élet útja, egész népünk számára a köz-ellátási kérdések végleges meg-oldásának útja.

Mindezek megvalósításához egész népünk további fáradhatatlan szor-gos munkája szükséges. Nagyszerű terveink végrehajtására máris meg-kezdődött a szavazás a választási bekeverseny hatalmas méretű ki-bontakozásával. A szegedi üzemek dolgozói, a termelőszo-vetkezetek tagjai a választási bekeverseny keretében nap, mint nap munkájuk-kal szavaznak országépítő, nagy ter-veink mellett. Erre szavaz az a több, mint 500 egyénileg gazdálko-zó élenjáró dolgozó paraszt is, aki vasárnap együttesen fogadta meg, hogy május 17-re teljesíti fél-évi beadási kötelezettségét.

A Magyar Függetlenségi Népront választási felhívása egyben a második öt éves terv programja is. A második öt éves tervvel fel-építjük hazánkban a szocialista tár-sadalmat. Acétermelésünk 3,5—4 millió tonnára, széntermelésünk 40—50 millió tonnára, villamos-energia-termelésünk 10—12 millió kilowattórára — tehát a jelenlegi-nek két-háromszorosára növekszik. Merész, de megvalósítható terv ez, mintahogy megvalósítottuk és a hátralévő években teljesítjük első öt éves tervünk célkitűzéseit is. A második öt éves terv időszaka alatt 250 ezer lakást építünk. Mintegy 50 százalékkal emeljük a dolgozók reálbérét, a dolgozók vásárlóerejét tovább nagy-arányú növelése érdekében pedig rátérünk a fogyasztási és ipari cikkek árleszállításának útjára. Arra törekszünk, hogy falun leg-alább az általános iskola nyolc osztályát, városokban és ipari központokban pedig legalább a középiskolát minden gyermek kö-telezően elvégezze. Magyarorszá-got a jómód, a virágzó kultúra földjévé tesszük. Ehhez kéri a Magyar Függetlenségi Népront az egész magyar nép támogatását.

Természetesen merész terveink megvalósításának változatlanul elő-feltétele a tartós béke. Ennek ér-dekében a Magyar Népköztársaság úgy mint eddig, ezután is szilárdan folytatja békepolitikáját. A béke védelmében erő merítünk a Szovjetunió vezette nagy békéta-bor szilárd egységből. Békénk védelmében nemcsak saját erőnk-re építhetünk, mert mellettünk áll a hatalmas Szovjetunió, a nagy Ki-nai Népköztársaság, valamennyi népi demokratikus ország, a sza-badságáért küzdő koreai és viet-námi nép és a békeszerető emberek milliói szerte a világon.

Ilyen nagyszerű jelent és ragyo-gó jövőt ígéró programja nem volt még a magyar népek. Ez a program: a béke, munka, jólét, felemelkedés programja. Nem két-séges, hogy a magyar nép soha nem tapasztalt egységben támogat-ját a Magyar Függetlenségi Néprontot célkitűzéseinek megvaló-sításában és május 17-én egyem-berként a Magyar Függetlenségi népront jelöltjeire szavaz.

Forróhangú lelkes nagygyűlésen

Rákosi Mátyás és Révai József elvtársakat választották meg képviselőjelöltjüknek az Újszegedi Kender- és Lenszövő Vállalat dolgozói

Két órát fűjt a gyár. A délutáni műszak dolgozói már elfoglalták a gépek mellett helyüket. Az udvar benépesedik, mindenki siet a kultú-terembe.

A feldíszített emelvényen két ha-talmas kivilágított ótágú csillag között Rákosi elvtárs képét világít-ják meg a reflektorok. Fél három és már megtelt a terem. Az ének-kar Rákosi elvtársról, Sztálin elv-társról énekel.

Csöti János elvtárs, a gyár párt-bizottságának titkára lép a mikro-fon elé. Javaslatot tesz a jelölőgyű-lés elnökségének megválasztására. A megjelentek lelkes tapsai fogad-ják a javaslatot. Eperjesi Júlia elvtársnő, a városi pártbizottság párt- és tömegszervezetek osztályá-nak vezetője, majd a gyár legjobb dolgozó, sztahanovisták, békeharco-sok foglalnak helyet az emelvé-nyen.

— Ma ünnepi gyűlésre jöttünk össze — nyitotta meg a jelölőgyű-lést Csöti elvtárs. — Feladatunk, hogy képviselőjelölteket válasszunk a május 17-én megtartandó képvise-lőválasztásra.

A multban senki nem kérdezett bennünket, üzemi dolgozókat, hogy kit akarunk az országgyűlésbe küldeni. Ez már csak a múlt emléke. Ma Magyarországon minden hata-lom a dolgozó népé és a dolgozó nép hatalmának legfőbb képviselője az országgyűlés. Ezért választ dol-gozó népünk s ezen belül a mi üze-münk dolgozója is képviselőjelölteket, akik készek önzetlenül szolgálni a nép ügyét.

Csöti elvtárs beszél a párttól. Szavait figyelmesen hallgatják a munkások, technikusok, művezetők, mérnökök, fiatalok.

— Lehetetlen a Magyar Dolgo-zók Pártjáról, fejlődésünk motorjá-ról úgy szólnunk, hogy ne gondol-nánk népiünk szeretett vezérére, Rá-kosi Mátyás elvtársra. Dolgozó né-pünk úgy érzi, hogy Rákosi elvtárs a pártot jelenti számára és a párt nevének hallatára Rákosi elvtársra gondolunk.

Rákosi elvtárs harcos munká-járól beszél Csöti elvtárs. Aztán javaslatot tesz:

— Legyen az Újszegedi Kender-és Lenszövő Vállalat dolgozóinak első képviselő jelöltje, Rákosi Mátyás elvtárs!

Felzúg a taps. Mindenki feláll, „Éljen Rákosi!”, hallatszik üteme-sen. Forrón szeretett vezérünket ünneplik a dolgozók. Köszönik, hogy az ő nevével viselő hidon me-

helnek naponla a munkába, hogy vilamos közlekedik Újszegedre, köszönik az egész megváltozott életüket.

Péter Jánosné szólal fel első-nek. Forró szeretet érződik ke-resellen szavaiból. Aztán egy-másután szólalnak fel a választók. Rácz Jenőné, Kispéter Ferencné sztahanovista szövő, aki java-solja, küldjenek távirat Rákosi elvtársnak, képviselő jelöltté való választása alkalmából. Cink Mátyásné, a cernázóból, majd Abt Antal szövő segédművezető emel-kedik szólásra.

— Rákosi elvtársat jelölöm, szí-velem egész melegével. Nézzünk körül az üzemünkben, hogy meny-nyi mindent köszönhetünk neki. Hogy csak egyet említsék belőle. A szövőüzemrészben a szövőgé-peknel a felső transzmissziót át-

alakítottuk alsó meghajtásra. Hogy a munka könnyebbé váljon, hogy elkerüljük a baleseteket.

A gyűlés elnöke szavazásra te-szi fel a kérdést.

— Aki Rákosi elvtársat jelöli, nyújtsa fel a kezét!

Szinte egyszerre emelkednek a magasba a karok, s büszke örömmel jelölik az Újszegedi Kender-gyár dolgozói első képviselő-jelölt-jüknek Rákosi elvtársat. Sokan akarták volna elmondani, hogy mi-ért. Egyéni érzések fűződnek hozzá. Nagy Adámné leánya egye-temre jár, gyógyszerész lesz. Bo-dó Pálné fia a Veszprémi Nehéz-vegyipari Egyetem másodéves hallgatója. És sok-sok egykor ki-zsákmányolt munkás megváltozott életét neki köszönheti és ezért jelölte Rákosi elvtársat.

Üzemünk második jelöltjének Révai József elvtársat javaslom

Molnár József DISZ-litkár kéri szót.

— Második jelöltnek, üzemünk dolgozó Rákosi elvtárs közvetlen munkatársát és harcos társát, a magyar kultúrradalom irányítóját, Révai elvtársat javaslom. Ismét felzúg a taps, lelkesen ün-neplik Révai elvtársat. Majd így folytatja a felszólaló:

— Révai elvtárs egész élete és munkássága összefonódott a ma-gyar és a nemzetközi munkásmo-zgalommal. A 21 éves Révai József aktív harcos volt a 19-es Tanács-köztársaság megteremtésének.

A dicsőséges Vörös Hadsereg felszabadító csapatai után Révai elvtárs a Magyar Kommunista Párt szegedi szervezetének megalakítója volt. Közvetlenül irányította 1944 októberében a megbénult és kifosztott Szeged helyreállításának mun-káit. Révai elvtárs irányítása mel-lét jelent meg 1944 november 19-én a Délmagyarország.

Révai elvtárs felszabadulás után végzett nagy munkáját ismertette Molnár József, majd így fejezte be felszólalását.

— Javaslom Révai elvtársat kép-viselő jelöltjünknek.

Ismét felzúg a taps, a karok ma-gasbarendülnek, egyöntetűen sza-vaznak a dolgozók Révai elvtárs je-lölése mellett.

Harmadik jelöltnek Vigh Istvánnét javaslom

Pászti Ferencné tesz most javas-latot.

A szegedi egyetem és a főiskola első jelöltje: Rákosi Mátyás elvtárs

Szól a zene, s a pattogó indulók hangjai közben egyre gyűlnek a Szegedi Tudományegyetem, az Or-vosegyetem és a Pedagógiai Fő-iskola dolgozói, egyetemi tanárok, az oktató-személyzet tagjai és a hallgatók az Ady-terti nagy elő-adóteremben, hogy éljenek új tör-vénnyel a jogukkal: eldöntsék, ki-kel jelölnek képviselőjükknek a május 17-i választásokra. A hata-lmas terem elégtelenség bizonyul a résztvevők számára: a falak mel-lét is állnak, s még négy terem-ben gyülekeznek. Különös jelentő-séget ad ennek a jelölő gyűlésnek, hogy egy nappal a Magyar Függetlenségi Népront választási felhívása után tartják meg: a választási felhívás sugallja a felszólalók szavait, ennek szellemében beszél-nek az egyetemi dolgozók.

Pár perccel négy óra után meg-kezdődik a gyűlés. Megválasztják az elnökséget. Az elnökség tagja Jesz Pamuk István elvtárs, a Me-gyei Pártbizottság agit. prop. tit-kára, Strack Sándor elvtárs, a Vá-rosi Pártbizottság kiküldötte, Fo-dor Gábor elvtárs, Kossuth-díjas akadémikus, a Tudományegyetem rektora, Kukán Ferenc egyetemi

tanár, Lerner Károly elvtárs, a Fő-iskola igazgatója, Baróti Dezső elv-társ, a Bölcsészkar dékánja.

Tury Géza elvtárs, az Egyetemi Pártbizottság titkára nyitja meg az ülést.

— Megváltozott viszonyok, az új világ megváltozott viszonyai között készülhet dolgozó népünk a május 17-i választásokra, — mondja a többi között. Ragyogó jelenünk, a mi boldog, szabad éle-tünk, drága szabadságunk nyolc esztendeje a miénk. Ez a nyolc esztendő végtelenül hosszú idő-nek tűnik: hőmérőföldes cizmá-val járta dolgozó népünk ezalatt a fejlődés útját. A Horthy-reak-ció sötét éveiben, urak, grófok, bá-rók ültették saját jelöltjeiket a magyar dolgozó nép nyakára.

— Az 1949-ben megválasztott parlamentben is a mi fiatal, mun-kások, parasztek, néphez hű értel-miségiek képviseltek bennünket. Az ő munkájukban is mindig ott érez-tük, hogy vezetők a Magyar Dol-gozók Pártja, s népünk szeretett vezetője, Rákosi Mátyás elvtársra gondolunk.

Léleknel a szavaknál az egyetemi dolgozók felállva, percekig tartó,

lelkes tapsal köszöntik Rákosi elvtársat. A gyűlés résztvevői üte-mesen kiáltják: „Éljen Rákosi!”, „Éljen a párt!”

— Rákosi Mátyás személyes pél-dája — folytatja tovább beszédét Tury Géza elvtárs — a nagy Sztá-lin legjobb magyar tanítványának munkája, nemcsak felnőtt dolgo-zóinkat lelkesíti, nemcsak őket ra-gadja új és új munkahöistetté, hanem ez a példa jövő reménysé-günknek, ifjúságunknak is nevelési eszménye.

— Öt éves tervünk ragyogó eredményei elvasztattak Rákosi elvtárs nevétől. Mi, csongrádme-gyei dolgozók, tervünk czernyi más alkotása mellett neki köszön-hetjük a Csongrádmegyei Téglá-gyárat, a Szegedi Rákosi Mátyás hidat, a Textilműveket, az Egyetem új Béke-épületét.

— Hallánk soha el nem múlt szeretetünk jelölő javasolom, hogy az országgyűlésbe a szegedi egyetem és a főiskola első küldötte Rákosi Mátyás elvtárs legyen.

Elemi erővel zúg fel a taps: fel-állva, véget nem érő tapsal döntenek a szegedi egyetem és a (Folytatás a második oldalon)